

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.380/2025/5/II.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Lohn Ügyvédi Iroda, ügyvédi iroda1 címe

(ügyintéző: dr. Lohn Balázs ügyvéd)

Az alperes:

I.r. alperes, alperesek címe I. rendű

II. r. alperes alperesek címe II. rendű

Az alperes képviselője:

Dr. Varga Roland Ügyvédi Iroda, ügyvédi iroda2 címe

(ügyintéző: dr. Varga Roland ügyvéd) I-II. rendű

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 62.P.20.782/2025/12.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és kötelezi az I. rendű alperest, hogy 5 napon belül a portál oldalon a 2025. január 19. napján megjelent „cikk címel” című cikkben az eredeti írás tipográfiai jellemzőivel egyező módon és formátumban, annak címe alatt, a cikk elérhetőségéig, de legalább 30 napig tegye közzé az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás:

A »cikk címel« című cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes az Szerv tisztségviselője a hatóság pénzén újíttatta fel az ingatlanát, sőt a kerítés is abból a pénzből épülhetett.”

Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

A felek az első- és másodfokú költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felperest és a II. rendű alperest, hogy fizessenek meg személyenként az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 39.750 (harminckilencezer-hétszázötven) forint - 39.750 (harminckilencezer-hétszázötven) forint együttes kereseti- és fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes az Szerv tisztségviselője.

[2] 2025. január 16. napján a nyomozó hatóság „cikk címe” címmel az alábbi sajtóközleményt tette közzé:

„A nyomozó hatóságen bejelentés alapján folyamatban lévő nyomozásban jelentős értékre elkövetett hűtlen kezelés és hivatali visszaélés miatt gyanúsítottként hallgatták ki az Szerv tisztségviselőjét. A kihallgatott gyanúsított szabadrólban védekezik.

A nyomozó főügyészség ma összehangolt eljárási cselekményeket hajtott végre az ügyben, amelynek keretében több helyszínen – köztük az Szerv épületében – végzett eredményes kutatást és lefoglalást.

Ezt követően a főügyészség gyanúsítottként hallgatta ki az Szerv tisztségviselőjét.

A vonatkozó jogszabály alapján az Szerv központi költségvetési szerv, amelynek elnökét a miniszterrel azonos juttatások illetik meg. Ennek megfelelően – egyebek mellett – egy hivatali gépkocsi személyes használatára jogosult. Az Szerv az tisztségviselő gépjárműhasználatára egy felső kategóriás gépkocsit bérelt.

A megalapozott gyanú szerint a hatóság elnöke emellett egy másik gépjárművet is béreltetett az Szerv vagyonának terhére. A szintén felsőkategóriás autót többnyire az tisztségviselő – hatósággal munkaviszonyban nem álló, így gépjárműhasználatra sem jogosult – egyéb érdekelt magáncélokra használta. A megkötött szerződés szerint ezen másik bérelt személygépkocsi havi bérleti díja kezdetben 475.285 forint + ÁFA volt, amely összeg később emelkedett.

Az Szerv tisztségviselője a vagyonkezelési szabályt megszegve közel 14 millió forint vagyoni hátrányt okozott az Szervnak.

Az Szerv tisztségviselője ezen túlmenően – a hivatali helyzetével visszaélve – annak érdekében, hogy az igazgatóság másik két tagját (akik szintén pályázat útján választott és a köztársasági elnök által kinevezett tisztségviselők) törvényes jogaik gyakorlásából kizárja, bizonyos jogkörüket a jogszabályokkal ellentétesen korlátozta, egyidejűleg közhatalmi jogosítványait önhatalmúlag gyakorolta.”

[3] 2025. január 19. napján az I. rendű alperes által szerkesztett portál internetes portálon „cikk címel” címmel az alábbi cikk jelent meg:

„egyéb érdekelt1 feljelentette az Szerv tisztségviselőjét: hivatali visszaélés, hűtlen kezelés és hamis magánokirat felhasználásának gyanúja miatt. Az ügyvéd szerint felperesnek le kell mondania tisztségéről. A Párt szóvivője pedig azt furcsálta, hogy továbbra is felperes vezeti az Szervot.

Hivatali visszaélés büntett, hűtlen kezelés büntett, továbbá hamis magánokirat felhasználás vétség gyanúja miatt. Ezen ügyek miatt feljelentést tett egyéb érdekelt1 az Szerv elnökével szemben. Az ügyvéd szerint pitiáner bűnügyről van szó, és felperesnek le kellene mondania tisztségéről.

felperes ingatlanjáról eközben a napilap oldalán olyan felvételek jelentek meg, amelyeken jól látható, hogy a területen lévő emeletes épülethez nagyméretű úszómedence és napelempark is tartozik, de lovakat is tartanak.

A sajtótermék információi szerint felperes vagyonnyilatkozatában valóban szerepel egy települési ingatlan, a dokumentum szerint azonban ez csupán egy 1600 négyzetméteres telket jelent. Mindemellet az is felmerült, hogy a hatóság pénzén újíttatta fel az ingatlant, sőt a kerítés is abból a pénzből épülhetett.

Az Szerv tisztségviselőjének ügyére a Párt szóvivője is reagált. egyéb érdekelt2 azt mondta: furcsa, hogy továbbra is a korrupcióval gyanúsított felperes dönthet a magyarországi korrupciógyanús ügyekről.”

[4] A cikk miatt a felperes helyreigazítást kért, de mivel a sajtószerv nem tett eleget a megkeresésnek, a felperes keresetlevelet nyújtott be.

[5] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket egyetemlegesen az alábbi tartalmú helyreigazító közlemény közzétételére:

„Valótlanul híreszteltük, hogy felperes, az Szerv tisztségviselője a hatóság pénzén újíttatta fel az ingatlanát, és a kerítése is abból a pénzből épülhetett. Szintén valótlanul híreszteltük, hogy felperest korrupciós bűncselekménnyel gyanúsították meg.

Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes, az Szerv tisztségviselője nem újíttatta fel az ingatlanát a hatóság pénzén és a kerítése sem abból a pénzből épült, valamint, hogy felpereslal szemben nincsen folyamatban büntetőeljárás korrupciós bűncselekmény elkövetésének gyanúja okán.”

Kérte, hogy a helyreigazítás a portál internetes sajtótermékben legalább a jogsértő médiatartalom elérhetőségével egyező időtartamra, a jogsértő médiatartalom sérelmezett részeihez hasonló módon, formátumban, terjedelemben és vizuális megjelenítéssel kerüljön közzétételre.

Kérte továbbá az alpereseket egyetemlegesen a felmerült perköltsége megfizetésére kötelezni.

[6] Előadása szerint az írásban valótlan tény került híresztelésre, mivel nem újíttatta fel ingatlanát a hatóság pénzén, illetve a kerítése sem a hatóság pénzéből épült. Az otthonán végzett felújításokhoz, javításokhoz vagy más munkálatokhoz sohasem használta fel a hatóság forrásait. A hatóság biztonsági szolgálata a vonatkozó személyvédelmi előírásoknak megfelelően a meglévő biztonsági kamerák mellé további, a biztonsági szabályoknak megfelelő kamerákat szerelt fel ideiglenesen arra az időre, amíg az tisztségviselői tisztséget az Szervnél betölti. Ezt meghaladóan semmilyen otthonfelújítás nem történt, különösen nem a hatóság forrásaiból. A kerítése sem a hatóság pénzéből épült, az otthona körüli kerítést a személyét és családját ért fenyegetések miatt a hatóság biztonsági szolgálata – a jogszabályi előírásoknak megfelelően, az Hivatal jóváhagyásával és a Parlament Nemzetbiztonsági Bizottságának engedélyével – csupán megerősítette egy közel 100 méteres szakaszon, ideiglenesen, amíg betölti az Szerv tisztségviselői tisztségét.

[7] Valótlanul híresztelik az alperesek egyéb érdekelt², a Párt szóvivőjének állítását is, miszerint őt korrupcióval gyanúsítanak. A vele szembeni gyanúsításnak ugyanis korrupció nem (a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény szerinti korrupciós bűncselekmények egyike sem) képezi tárgyát, hanem hivatali visszaéléssel és hűtlen kezeléssel gyanúsítják, melyek vagyon elleni, illetve hivatali bűncselekmények.

[8] Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

[9] Arra hivatkoztak, hogy a sérelmezett közlések valósak és részben lényegtelen tévedésnek tekintendők. Kiemelték, hogy a felperes közéleti szereplőnek minősül. A felperes

maga sem vitatja, hogy a hatóság pénzén történt a kerítésnek részbeni megerősítése, felújítása.

[10] A második sérelmezett közlés körében hivatkoztak a nyomozó hatóság sajtóközleményére, valamint a PK 14. számú állásfoglalására. Az ügy állásának megfelelően tájékoztatta az olvasókat, nézőket. Valós tény, hogy sor került a felperes gyanúsítására, lényegtelen tévedésnek tekintendő, hogy a különböző vagyon elleni és ahhoz hasonló korrupciós bűncselekmények vonatkozásában egy laikus nyilatkozó személy nem pontos büntetőjogi tényállást, bűncselekmény kategóriát használja a nyilatkozat megtételekor.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 44.450 forint perköltséget, valamint az esedékesség napjáig a Magyar Államnak 31.500 forint feljegyzett eljárási illetéket az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára.

[12] Határozatának indokolásában hivatkozott Magyarország Alaptörvénye B) cikk (1) bekezdésére, az R) cikkére, a IX. cikkére, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. §-ára, a 12. §-ára, továbbá a Kúria PK 12., 13., 14. számú állásfoglalására.

[13] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § és 499. § alapján rögzítette, hogy az esetleges sajtó-helyreigazítás közzétételére a sajtótermék szerkesztősege, míg a perköltség viselésére a sajtótermék kiadója kötelezhető. Erre figyelemmel a felperesnek az alperesek egyetemleges kötelezésre vonatkozó kérelme nem lehet alapos.

[14] Az 1. sérelmezett közlés: „Mindemellett az is felmerült, hogy a hatóság pénzén újjátta fel az ingatlant, sőt a kerítés is abból a pénzből épülhetett.” vonatkozásban kiemelte, hogy az átlagolvasó szempontjából kellett a cikket értelmezni. Nem volt vitatott a per során, hogy a felperes háza kerítésének részbeni megerősítése valóban az Szerv pénzéből történt, ahogy a kamerák felszerelése is. Az átlagolvasó az ingatlannal kapcsolatos beruházásokat felújításnak tekinti. A jogvita eldöntése szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy ezekre a munkálatokra biztonsági okokból, hatósági kezdeményezésre, időszakosan került sor, illetve annak sem, hogy a kerítés mekkora szakaszon érintett. Csak annak volt jelentősége, hogy a beruházásokra a hatóság pénzéből került sor. Ezt pedig a felperes is elismerte.

[15] A 2. sérelmezett tartalom: „egyéb érdekelt² azt mondta: furcsa, hogy továbbra is a korrupcióval gyanúsított felperes dönthet a magyarországi korrupciógyanús ügyekről.” körében rámutatott, hogy az alperesek ellenkérelmükhöz csatolták a nyomozó hatóság 2025. január 16-i sajtóközleményét, melyből kiderült, hogy egy folyamatban lévő nyomozásban jelentős értékre elkövetett hűtlen kezelés és hivatali visszaélés miatt gyanúsítottként hallgatták ki a felperest. A felperest tehát amiatt gyanúsították meg, mert a gyanú szerint a saját használatú gépjárműve mellett egy másik gépjárművet is béreltetett az Szervál amelyet a egyéb érdekelt használt és ezáltal a Hatóságnak 14 millió Ft vagyoni hátrányt okozott, továbbá a hivatalával is visszaélt.

[16] A cikk a Párt szóvivőjének azon álláspontját közli, amely szerint nehezményezi, hogy a folyamatban levő büntetőeljárás ellenére továbbra is a felperes dönthet a hazai korrupciógyanús ügyekről. A szóvivő ezen megnyilvánulása a véleménynyilvánítás körében értékelendő, amely miatt sajtó-helyreigazítás elrendelésének nincs helye. Utalt arra is, hogy ezen szövegrész vonatkozásában amiatt sem lehet alapos a kereset, mivel az a társadalmi, politikai vita sajátosságait is magában hordozza. A sérelmezett tartalmat ugyanis a felperes által betöltött tisztséggel szemben támasztott társadalmi elvárásokkal összefüggésben mondta az egyik kormánypárt szóvivője, arra figyelemmel, hogy a felperest meggyanúsították a hivatali munkájával összefüggő bűncselekmények elkövetésével.

[17] Legfeljebb lényegtelen tévedés körében értékelendő, hogy azok a bűncselekmények, amelyek miatt a felperest gyanúsítottként kihallgatták jogdogmatikai szempontból miként vannak kategorizálva. A mindennapi szóhasználatban a gyanúsítás tárgyát képező cselekmények minősíthetők korrupciós cselekménynek. Az átlagember szempontjából nem tekinthető enyhébb megítélésűnek a felperes vonatkozásában felmerült a hivatali munkát érintő vagyoni elleni és hivatali bűncselekmény, mint egy büntető jogi dogmatikai szempontból a korrupciós bűncselekmények közé tartozó bűncselekmény. A sérelmezett szövegből az is kiderül, hogy a felperessel szemben büntetőeljárás van folyamatban. A szólás- és véleménynyilvánítás szabadsága alapján a sajtónak joga és lehetősége van a kritikus hangvételű cikkek megírására. Az, hogy egy cikk esetleg mit sugall, az a véleménynyilvánítás körében értékelendő és nem ad alapot sajtó-helyreigazításra.

[18] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[19] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását és az alpereseknek a keresete szerinti helyreigazító közlemény közzétételére való kötelezését, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte, a perköltségének

felszámítása mellett.

[20] Az 1. számú közlés körében kiemelte, hogy az valótlan. Nem került felújításra az ingatlana a hatóság pénzén. A hivatkozott munkálatokat, a kamerák felszerelését a hatóság biztonsági szolgálata a vonatkozó személyvédelmi előírásoknak megfelelően átmeneti jelleggel végeztette el, felújítás nem történt. A kerítése sem a hatóság pénzéből épült. A hatóság biztonsági szolgálata az Országgyűlés Nemzetbiztonsági Bizottságának engedélyével megerősítette a kerítést 100 méteres szakaszon, ideiglenes jelleggel.

[21] Téves az elsőfokú bíróság megállapítása, miszerint az átlagolvasó számára a felújítás kifejezés általánosságban történő használata megfeleltethető a két rendkívül kis volumenű biztonsági célokat szolgáló beruházásnak. Az is téves, hogy nincs különbség az átlagolvasó szempontjából annak, hogy az ingatlan teljes körű felújítása történik a hatóság pénzén vagy csupán meglévő kamerákat cserélnék ideiglenesen és biztonsági okból és megerősítik a kerítésnek egy rövid szakaszát. A felújítás alatt a köznyelvben is valamilyen tartós, állandó, régi, megromlott állapotot jobbra tevő végleges beruházás értendő. Köztudomású, hogy egy kerítés megépítése és egy ház felújítása nagyságrendileg különbözik egy ingatlan biztonsági kameráinak ideiglenes lecseréléséről, kerítésének részleges megerősítésétől. Nem lényegtelen a pontatlanság, mert a közlés lényege közpénzfelhasználást érint. A közlemény valós tartalma azt hordozza az olvasó felé, hogy jogtalanul, többször is felújításokat végeztetett el az otthonán közpénz felhasználásával. Az elsőfokú bíróság a sajtót terhelő nagyobb gondossági kötelezettség figyelembevételét is elmulasztotta. Elvárható lett volna az alperestől, hogy ellenőrizze közlésének valóságát.

[22] A 2. közlés vonatkozásában rámutatott, hogy a sérelmezett közlés nem véleménynyilvánítás. Hivatkozott e körben a bizonyíthatósági tesztre, a hamis tényekkel szemben az alpereseket a közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága sem védi. A kellő körültekintést e körben elmulasztották.

[23] A sérelmezett közlés lényegi mondanivalója az, hogy személyét korrupcióval gyanúsították meg. Ennek valósága pedig ellenőrizhető. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletéből hiányzik azon jogi érvelés, ami bemutatná a bizonyíthatósági teszt levezetését, így az sérti a Pp. 346. § (5) bekezdését.

[24] A közlés nem tekinthető lényegtelen tévedésnek. Jelentősége van annak, hogy vagyon elleni vagy hivatali vagy korrupciós bűncselekmény miatt van a rendőrségi nyomozás folyamatban ellene. Az Szerv tisztségviselője, a közbizalmat élvező tevékenység olyan

jellegű, hogy kifejezetten jelentőséggel bír az átlagolvasó számára, ha ellene nyomozás van folyamatban, illetve annak is, hogy milyen büncselekménnyel gyanúsítják meg. Az alperes feladata a gyors és pontos tájékoztatás. Nem tekinthetett volna el a rá vonatkozó gyanúsítás tárgyának pontos ismertetésétől. Ráadásul a sérelmezett közlés az ügyészség sajtóközlemény nyilvánosságra hozatalát követő 3 nappal került közzétételre. Nem lehet egyszerű tévedésnek tekinteni ezért a gyanúsítás helytelen közlését, az ügyészség közleménye ugyanis már rendelkezésre állt. Az átlagember számára sokkal súlyosabb megítélés alá esik a korrupciós büncselekmény, mint más hivatali büncselekmények. A korrupció egy mindenki által ismert társadalmi problémát jelöl, a korrupció szó társadalmi megítélése sokkal negatívabb, így az érintettre nézve hátrányosabb, mint más vagyon elleni, vagy hivatali büncselekmények körében kialakult vélekedés.

[25] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték, költségeik felszámítása mellett.

[26] Az elsőfokú eljárásban tett előadásukat változatlan formában fenntartották. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság teljeskörű és mindenre kiterjedő bizonyítást folytatott le. A levont jogi következtetése helytálló. A felperes által sérelmezett közlések vonatkozásában egyrészt a PK 14. számú állásfoglalás alapján sajtó-helyreigazításnak nem lehet helye, másrészt pedig azok valós tény híresztelésnek és lényegtelen tévedésnek minősülnek.

[27] A felperes fellebbezése részben megalapozott.

[28] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felperes sem hivatkozott.

[29] A másodfokú bíróság logikai okokból elsődlegesen a felperes másodlagos fellebbezési kérelmét vizsgálta. Az elsőfokú bíróság az ítéletében a második közlés vonatkozásában az ítéletének [35] pontjában kellő mértékben eleget tett a Pp. 346. § (5) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének. A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a felperes által konkrétan megjelölt szabálysértés – annak esetleges megtörténte esetén – orvosolható lenne a másodfokú eljárásban, az nem tenné indokolttá az elsőfokú eljárás megismétlését.

[30] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet Pp. 381. §-ában szabályozott, mérlegelhető hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt sem észlelt, ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

[31] A jogvita elbírálása során értékelni volt szükséges Magyarország Alaptörvényének rendelkezéseit, a VI. cikk (1) bekezdésének, a IX. cikkének előírásait. A jóhírnév védelméhez való joghoz és a véleménynyilvánítás szabadságához kapcsolódó jogvita okán, az alapjogok kollíziója folytán szükséges az Alkotmánybíróság e körben kialakult gyakorlatát is figyelembe venni.

[32] Az Alkotmánybíróság alakította ki azt az alapjogi tesztet, amelyet vizsgálva lehet megállapítani, hogy az adott esetben a véleménynyilvánítási szabadságot vagy az érintett jóhírnevét kell-e előtérbe helyezni [3329/2017. (XII. 8.) AB határozat, 3357/2019. (XII. 16.) AB határozat]. Ennek során elsőként azt kell vizsgálni, hogy az adott közlés közügyben való megszólalást jelent-e, tehát a közügyek szabad megvitatásával áll-e összefüggésben. Amennyiben a közlés a közügyek szabad vitatását érinti, úgy a közlés automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezi [13/2014. (IV. 18.) AB határozat]. A következő kérdés, amiben a bíróságnak döntenie kell, az az, hogy a közölték tényállításnak vagy értékítéletnek minősülnek-e. Végül pedig azt kell vizsgálni, hogy a korlátozás nem lépte-e túl a véleménynyilvánítás határát: a véleményszabadság már nem nyújt védelmet az olyan öncélú a közügyek vitatásának körén kívül eső, így a magán-, vagy családi élettel kapcsolatos közlésekkel szemben, amelyek célja pusztán megalázás, illetve a bántó vagy sértő kifejezések használata, vagy más jogsérelem okozása.

[33] A fentiek alapján az ügyben elsőként a közlés megítélése során arról kellett döntenie, hogy az közügyekben való megszólalást jelent-e, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben.

[34] Az Alkotmánybíróság a 7/2014. (III. 7.) AB határozatban elvi élel rögzítette, miszerint a nyilvános közlés megítélése során „mindenekelőtt arra kell tekintettel lenni, hogy mivel a politikai véleményszabadság fókuszában elsősorban maguk a közügyek, nem pedig a közszereplők állnak, a közügyekre vonatkozó szólások mindegyike fokozott védelem alá tartozik” {7/2014. (III. 7.) AB határozat Indokolás [47]}.

[35] A perbeli írás aktualitását, témáját tekintve egyértelműen a közügyek vitatásához kapcsolódik, ezt meghaladóan a felperes az Szerv tisztségviselőjeként közéleti szereplő.

[36] Ezt követően azt volt szükséges vizsgálni, hogy a sérelmezett megnyilvánulások értékítéletnek vagy tényállításnak tekinthetők-e, ugyanis a „véleményszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállításnak minősül-e. Vagyis e minősítésnek azért kell összhangban állnia az Alaptörvény IX. cikkében biztosított véleményszabadság követelményeivel, mert egyben döntően és közvetlenül befolyásolja annak határait is, így az alapjog gyakorolhatóságát és tényleges érvényesülését” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat Indokolás [40]}.

[37] Az Alkotmánybíróság továbbá azt is rögzítette, hogy a „közügyeket érintő értékítéletek szabad folyása biztosított, hiszen a tényállításokkal szemben az értékítéletek közös sajátossága, hogy igazságtartalmuk nem ellenőrizhető és objektív módon nem igazolható. Az értékítéletekkel szemben a tényállítások mindig olyan konkrétumokat tartalmaznak, amelyek valósága bizonyítás útján igazolható, ellenőrizhető. Míg az értékítéletet megjelenítő vélemények nagyobb toleranciát követelnek, addig a tényeket állító, avagy híresztelő kifejezések esetében fokozottabb gondosság követelhető meg.” {3051/2022. (II. 11.) AB határozat Indokolás [45]}. Az Alkotmánybíróság többször is rögzítette, hogy „[a]z adott közlés védelmére vonatkozó alkotmányjogi mérce meghatározásakor tehát a közügyek vitáján belül is fontos kérdés, hogy a közlés értékítéletnek vagy tényállításnak minősül-e” {3107/2018. (IV. 9.) AB határozat Indokolás [25]}.

[38] Az 1. számú közlés vonatkozásban nem volt vitás, hogy az abban foglaltak tényállítások, azok konkrét múltbéli tevékenységre, eseményre vonatkoznak. Amennyiben az állítás valóságtartalma legalább részben ellenőrizhető, igazolható, akkor tényállításról van szó, szemben a vélemény általánosító megfogalmazásával, mely nem ellenőrizhető és nem igazolható.

[39] Az ingatlan felújítása a szó köznapi értelme szerint, olyan munkálatot jelent, amely folytán annak addigi állapota jelentősen változik, a használhatósága javul. Önmagában – a felperes által előadottak szerinti – a biztonsági kameráknak az átmeneti cseréje, felújításnak a PK 12. számú állásfoglalás szerinti értelmezés alapján nem tekinthető, egy már meglévő kerítés egy részének megerősítése pedig nem azonos a teljes kerítés építésével.

[40] A másodfokú bíróság ezen közlés vonatkozásban megismétli a 2.Pf.20.304/2025/4. számú ítéletében foglaltakat, az a felperes és II. rendű alperes, mint kiadó előtt már ismert.

„A sajtóközlésben az alperes markánsan elkülönítette az ingatlan felújítását és a kerítés építését. Ebből következően a kerítés építése nem vonható az ingatlan felújítása fogalomkörébe az alperesi médiatartalom alapján sem. Másrészt a médiatartalom nem kerítés felújítását, hanem kerítés építését említette olyan körülmények között, hogy egyáltalában nem számolt be arról, hogy a felperes ingatlanát olyan beruházások érintették, amelyekre kifejezett engedélyt kapott.

Az alperesi hivatkozással szemben a kifogásolt közlés valós tény híresztelésének semmi esetre sem minősíthető, mivel az alperes sem a felperes ingatlanának felújítására, sem pedig a kerítés építésére bizonyítékot nem tudott szolgáltatni.”

[41] A perben az alperesek a kifogásolt közlés valóságát nem tudták alátámasztani, a bizonyítást meg sem kísérelték. A véleménynyilvánítási jog szabad gyakorlása, a sajtószabadság nem vezethet odáig, hogy az érintettől valótlant tényeket híreszteljenek.

[42] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az I. rendű alperest helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte, a felperes által igényelt helyen és módon. A PK 15. számú állásfoglalás alapján a Fővárosi Ítéltábla a valóság feltüntetését azonban nem tartotta indokoltnak, ugyanis a valótlant közlések rögzítése is félre nem érthetően kifejezésre juttatja a valóságot az átlagolvasók számára.

[43] Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy a jelen perben sérelmezett médiatartalom, a portál hírportálon megjelent cikk, ezért a Smtv. 12. §-a szerinti sajtó-helyreigazítási jogát a felperes az I. rendű alperessel szemben érvényesítheti, és ezen sajtószerv kötelezhető a helyreigazító közlemény közzétételére is, a II. alperes nem, így vele szemben helyesen került elutasításra a kereset.

[44] A 2. sérelmezett közlést az elsőfokú bíróság helyesen minősítette véleménynyilvánításként. A cikk írásos részéből is kiderül az olvasó számára, hogy a szóvivő a felperes meggyanúsításának a tényével kapcsolatosan reflektál: „Az Szerv tisztségviselőjének ügyére a Párt szóvivője is reagált.” Az alperesi hírportálon pedig korábban több cikk is megjelent, amely a felperes meggyanúsításáról számolt be, ezen cikksorozat alapján az alperesi sajtótermék olvasói előtt ismert volt a büntetőeljárás ténye. Ezen büntetőeljárás ténye alapján fejt ki egyéb érdekelt az álláspontját, azon nézetéről, hogy visszas, miszerint felperes továbbra is az Szerv tisztségviselője és e körben minősíti a gyanúsításban szereplő bűncselekményeket: „egyéb érdekelt azt mondta: furcsa, hogy

továbbra is a korrupcióval gyanúsított felperes dönthet a magyarországi korrupciógyanús ügyekről.” A másodfokú bíróság e körben visszaüt az elsőfokú bíróság ítéletének [35] pontjára.

[45] A jelen per tárgya a portál hírportálon megjelent cikk közlései, amely írásba beszerkesztésre került egy Műsor műsorszám részlete is, amely így a cikk részét is képezi, annak tartalmát ezért szintén értékelni volt szükséges jelen perben is. Ezen műsorszámrészlet vonatkozásban a Fővárosi Ítéltábla újfent megismétli a 2.Pf.20.304/2025/4. számú ítéletében foglaltakat:

„A korrupciós bűncselekménnyel való gyanúsítás közlése tekintetében azt kellett értékelni, hogy a sajtóközleményben először a hangalámondásban szerepel az, hogy a Párt szóvivője nyilatkozott úgy, hogy a felperest „korrupcióval gyanúsítják”, majd a szóvivő képmásának és hangjának bevágásával szerepel, hogy a felperest „korrupcióval vádolják”, ugyanakkor a szóvivő egyértelműen közli az ügyesség tájékoztatásában szereplő minősítéseket, amelyek egyrésztől megegyeznek a perben csatolt sajtóközleménnyel, illetve előzőleg a médiatartalomban szintén szereplő ügyességi tájékoztatásban foglaltakkal.

Ilyen összefüggés mellett a felperes személyének korrupciós bűncselekménnyel való összefüggésbe hozatala, a vele közölt gyanúsítás – ténylegesen a szóvivő általi – minősítésének minősül. Az ilyen módon megfogalmazott minősítés pedig a szövegösszefüggés és a közlés sajátossága alapján a néző számára is véleménynyilvánításként jelenik meg, mellyel szemben alappal helyreigazítás nem volt kérhető...”.

[46] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan utasította el a helyreigazítási igényt a 2. közlés vonatkozásában.

[47] A másodfokú bíróság döntése következtében a felperes részben pernyertesnek minősül, a felperes és az I. rendű alperes pernyertességének-pereszertességének az aránya azonos, ezért a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján úgy rendelkezett a Fővárosi Ítéltábla, hogy a peres felek az első- és másodfokú költségeiket maguk viselik.

[48] A fenti pernyertességi arány szerint osztotta meg a másodfokú bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés f) pontja szerinti illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és fellebbezési illetéket a felperes és – a Pp. 499. § (1) bekezdés második mondata alapján – a II. rendű alperes között, melynek együttes összege az Itv. 39. § (3) bekezdés b) és c) pontja, valamint az Itv. 42. § (1) bekezdés ab) pontja és a 46. § (1) bekezdése alapján együttesen 79.500 forint.

[49] A Fővárosi Ítéltábla tájékoztatja a felperest és a II. rendű alperest, hogy az együttes kereseti- és fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság

megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2025. október 2.

Dr. Hercsik Zita s.k.

a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k. Dr. Kisbán Tamás s.k.

előadó bíró bíró